

บทที่ 16

กลุ่มผลประโยชน์ในต่างประเทศ

1. นำบท

เนื่องจากเป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า กลุ่มผลประโยชน์นั้นเป็นกลุ่มที่มีส่วนเสริมสร้างประเทศให้ดีขึ้น ดังนั้นประเทศต่าง ๆ ในโลกต่างก็ให้ความสำคัญต่อกลุ่มผลประโยชน์เป็นอย่างมากไม่ว่าจะเป็นกลุ่มประเทศที่ร่วมมือ บังคับ หรือประเทศที่กำลังมีการพัฒนาการในด้านการเมือง เศรษฐกิจและอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศอุดหนุนกรรมทั้งในยุโรปและในอเมริกาที่ซึ่งได้มีการกำเนิดและการพัฒนาของกลุ่มผลประโยชน์อย่างมากและสืบเนื่อง ทำให้กลุ่มผลประโยชน์ในประเทศอุดหนุนกรรมกลายเป็นรูปแบบในการพัฒนากลุ่มผลประโยชน์ของประเทศในส่วนต่าง ๆ ของโลกที่กำลังพัฒนา

2. ที่มาของเรื่อง

การกำเนิดกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมอเมริกันได้เริ่มเกิดขึ้นพร้อม ๆ กันกับการก่อตั้งประเทศเมื่อปี 1787 นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 200 ปีที่ผ่านมา นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1787 กลุ่มต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนับได้ว่าเป็นกลุ่มที่แบ่งขึ้นในสังคม อาริยะ กลุ่มการเงิน กลุ่มการค้า กลุ่มนักประดิษฐ์ ระยะเวลา 50 ปีให้หลัง สมาร์ตอเมริกาซึ่งมีความเจริญมากขึ้น ได้รับการยืนยันจากอเล็กซิสเคอท์ลูกวิลล์ ว่าเป็นสังคมที่ประกอบขึ้นจากกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมมากที่สุด องค์การเหล่านั้น ได้แก่ องค์กรทางศาสนา ทางเศรษฐกิจ ทางศิลปะ ทางวัฒนธรรม¹

ปัจจุบันกลุ่มผลประโยชน์ในอเมริกาแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ กลุ่มผลประโยชน์หลักที่มีจุดประสงค์ในการเป็นปัจจัยในการเมือง และกลุ่มผลประโยชน์ที่ไม่ใช่ หรือไม่เป็นกลุ่มเดียวกัน กลุ่มแรงงาน กลุ่มธุรกิจ และกลุ่มอื่น ๆ ตามที่คุณของ V.O. Key, Jr.²

¹ คุณเพิ่มเติมในเอกสารนี้ ระบุว่าเป็นประเทศที่ บริษัทฯ/ไทยในสหภาพ วิภาวดี ศุภานันท์ แปล ใบพิมพ์ บุญมีชัย ให้การตัวแทนคนงานfactory และนักศึกษา (ใบพิมพ์เรื่องแม่การพัฒนา กระทรวง พ.ศ. 2522)

² V.O. Key, Jr., Politics, Parties, & Pressure Groups (New York : Thomas Y. Crowell Company, 1964), pp. 20-127.

1.1 กตุ่มผลประโยชน์หลัก

1.1.1 กตุ่มธุรกิจ (Business) เป็นกตุ่มที่รวมกันโดยฝ่ายธุรกิจเอกชนท่าให้เห็นว่า ผลประโยชน์ทางด้านการค้าและการเงินเป็นผลประโยชน์ที่ได้รับการสนใจก่อนด้านอื่นใน เวลาปัจจุบันปรากฏว่ามีองค์การด้านธุรกิจมากกว่าด้านอื่นใด นับเป็นองค์การระดับชาติ ต่อมาที่ได้แก่ องค์การธุรกิจ อุตสาหกรรมและการค้า จำนวนกตุ่มผลประโยชน์ได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจาก 2,000 ในปี ค.ศ.1920 เป็น 12,200 ในปี ค.ศ.1950 องค์การที่ตั้งขึ้นเพื่อปกป้อง และส่งเสริมผลประโยชน์ของกตุ่มเฉพาะ เช่น

- National Association of Broadcasters
- National Detail Dry Goods Association
- United States Brewers Association
- American Bankers Association
- Edison Electric Institute

นอกจากนี้แล้ว

1) The National Association of Manufacturers ก่อตั้งเมื่อปี ค.ศ.1895 ประกอบด้วย บริษัทส่วนใหญ่เป็นโรงงานมากมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด การดำเนินงานของรัฐบาลในด้าน อัตราภาษี การส่งเสริมการค้า

2) The Chamber of Commerce of the United States หอการค้าแห่งสหราชอาณาจักร นับว่าเป็นกตุ่มธุรกิจที่มีความสำคัญมากที่สุด ก่อตั้งเมื่อปี ค.ศ.1921 ประกอบด้วยสมาคม พาณิชย์และหอการค้าระดับประเทศทั่วโลกกว่า 3,000 แห่ง เป็นองค์การที่เริ่มต้นเป็น ตัวแทนหรือปากเสียงของธุรกิจ และผู้รักษาผลประโยชน์ตามดินแดนมากที่สุด

นอกจากองค์การสำคัญ 2 องค์การนี้ ในด้านธุรกิจของอเมริกันยังมีองค์การกตุ่มธุรกิจ อื่น ๆ เช่น สมาคมน้ำมันปิโตรเลียม สมาคมถ่านหินแห่งชาติ สมาคมผลิตเครื่องกระเบื้อง สมาคมผู้ผลิตครุภัณฑ์ เป็นต้น เนื่องจากสหราชอาณาจักรมีผลลัพธ์จากการค้าโดยเรือ กตุ่มธุรกิจจึงมีอิทธิพลที่จะผูกพันหรือไม่ผูกพันกับพระราชบัญญัติการเมืองก็ได้ ซึ่งต้องอาศัยสถานการณ์ ทางการเมืองเป็นหลัก โดยปกติกตุ่มธุรกิจเองที่มีการชัดเจนอยู่เสมอในเรื่องของการค้า อาชีพเดียวที่วันที่แข็งแกร่งมาก ขาดความสามัคคีระหว่างกตุ่ม³ ผู้ประกอบการส่วนตัวรายย่อย

³Hugh A. Bone/Austin Ranney, Politics and Voters (New York : McGraw-Hill Book Company, Inc., 1976), p. 106.

ธุรกิจรายย่อย ธุรกิจขนาดกลาง อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ และการผลิตขนาดใหญ่ที่สุด นอกจากนี้ยังเกิดความขัดแย้งระหว่างธุรกิจให้กู้ยืมกับธุรกิจผู้ยืม

1.1.2 กลุ่มแรงงาน (Workers) กลุ่มแรงงานแคร์เดินหันเกิดขึ้นในอเมริกาในระยะที่สองครั้งก่อตั้งในราวปี ค.ศ.1886 กลุ่มแรงงานเกิดขึ้นเนื่องจากมีการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และอุตสาหกรรม ตั้งแต่ปี ค.ศ.1870 บุคคลที่มีอาชีพรับจ้างโดยอาศัยแรงงานเพิ่มนากันขึ้น ทุก ๆ ปี และเป็นกลุ่มผู้ประโภตที่มีความสำคัญก่อตั้งหนึ่ง แต่กลุ่มกรรมกรในสหราชอาณาจักรไม่เคยเรืองไปในทางสังคมนิยม กล่าวคือ บีดีอีสักซ์ไม่เคยเรืองเป็นกลุ่มไม่สำคัญได้ ฉะนั้น อิทธิพลกรรมกรในสหราชอาณาจักร องค์การกรรมกรที่สำคัญได้แก่

ก) The American Federation of Labor (AFL) สถาบันแรงงานอเมริกัน ตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ.1886 เป็นองค์การแรงงานช้าๆ มี แรงงานธรรมชาติ

ข) The Congress of Industrial Organizations (CIO) สถาบันการอุตสาหกรรม ก่อตั้งในปี ค.ศ.1935 เป็นขององค์การทางอุตสาหกรรม สามารถต่อรองอยู่ในสาขาเดียวกัน

ก) AFL - CIO หลังจากที่ได้แข่งขันกันมานาน ทั้งสององค์การก็ได้รวมกันเข้าเป็น สถาบันชื่อในปี ค.ศ. 1955 แต่ก็ยังมีกลุ่มที่แยกออกไปจาก AFL-CIO และองค์การที่อยู่ใน AFL-CIO แต่มีความเป็นอิสระมาก คือ United Steel Workers และ Railroad Brotherhoods

สรุปได้ว่า องค์การแรงงานอเมริกันเป็นกลุ่มผลประโยชน์ในอีสก์ที่เป็นกลุ่มส่วนในปัจจุบันได้เริ่มสนใจการเมือง ในหลายครั้ง องค์การกรรมกรได้เพิ่มนบทบาทและกิจกรรมด้านการเมืองในระดับชาติ แต่ก็ยังลังเลใจที่จะจัดตั้งพรรคการเมืองของตนเองขึ้น

1.1.3 กลุ่มเกษตรกรรม (Agrarianism) เป็นองค์การที่จัดตั้งโดยผู้ที่ประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรม ลักษณะเด่นพิเศษของชาวไร่ ชาวนาอเมริกันคือ แต่ละกลุ่มก็มีนิโอบาย เฉพาะของคนเองแตกต่างกันไปในแต่ละกลุ่ม จึงขาดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน บทบาทของกลุ่มเกษตรกรในปัจจุบันมีมากขึ้น บทบาทของรัฐบาลที่มีต่อการเกษตรก็มีมากขึ้น เช่น การกำหนดเพิ่ม ลดการผลิต การตลาด ราคา เงินกู้ ในระยะสั้นและระยะยาว เพื่อการซื้อเมล็ดพันธุ์หรือเครื่องมือขนาดหนัก รวมทั้งมาตรการที่จะป้องกันมิให้ลินค์เคอร์กรรมด่างประเทศาไปแพร่ในอเมริกา กลุ่มเกษตรกรรมในอเมริกาที่สำคัญได้แก่ สมาคมผู้เพาะปลูก สมาคมชาวไร่และเบตต์ สมาคมปีกุกผลส้ม และ California Walnut Growers Association, National Beet Growers Association องค์การทัวแทนเกษตรที่สำคัญมี 3 องค์การ คือ

ก) National Grange โรงเก็บพืชผลแห่งชาติ ก่อตั้งหลังสองครั้งก่อตั้งเมืองเพียงเล็กน้อย เป้าหมายคือ ความอยู่ดีกินดีของชาวนา ประกอบด้วยครอบครัวชาวไร่ (farms) ประมาณ

750,000 ครอบครัว โดยเฉพาะจากมหรัฐ Ohio, New York, Pennsylvania New England

๙) National Farmers' Union สมาคมชาวไร่ ตั้งในปี ก.ศ. 1920 ในมหรัฐ Texas จากสมาคม Farmer's Alliance นโยบายและวิธีปฏิบัติต่างจากองค์การอื่น และค่อนข้างจะไปทางซ้าย (left) ร่วมมือกับสหภาพแรงงาน

๑๐) American farm Bureau Federation สมาคมชาวนาอเมริกันที่เริ่มเป็นเรื่องของชาวไร่ที่แท้จริง แต่ในทางปฏิบัติงานหลักคือ การรักษาผลประโยชน์ให้แก่ชาวไร่ชาวโพดและชาวไร่อ้อย เป็นองค์กรทางการเกษตรที่ใหญ่และใหญ่ที่สุดของอเมริกา ก่อตั้งเมื่อปี ก.ศ. 1919 โดยความช่วยเหลือของกระทรวงเกษตรสหรัฐ มีหน้าที่ช่วยเหลือในด้านประสานงานและช่วยเหลือสำนักงานรัฐประจำเมือง (country) สมาคมมากกว่า 1.6 ล้านคน

1.1.4 กลุ่มอาชีพ (Professionals) เป็นองค์กรของสาขาวิชา ซึ่งขึ้นเพื่อยกระดับสั่งสมรัตน์และรักษามาตรฐานของอาชีพ แต่เดิมปฏิเสธที่จะถูกเกี่ยวข้อง เมือง แต่ในปัจจุบันเป็นกลุ่มที่มีบทบาทในการการเมืองอยู่หนึ่ง เช่นสมาคมแพทย์อเมริกัน (American Medical Association) มีบทบาทต่อสังคม และต่อการเมืองของสหรัฐมาก เนื่องจากความจำเป็นของประชาชนทุกคนที่จะต้องอาศัยบริการ นอกจากแพทย์แล้วกลุ่มทางการศึกษาที่มีความจำเป็นด้วยคือสมาคมการศึกษาแห่งชาติ (National Education Association) ซึ่งมีบทบาทในการเรียกร้องความช่วยเหลือทั้งในและนอกภาคอุตสาหกรรม ในด้านการศึกษา

1.2 กลุ่มผลประโยชน์ทั่วไป

ได้แก่ กลุ่มที่ผลประโยชน์ที่มีได้มีเป้าหมายในทางเศรษฐกิจ ทางธุรกิจ แต่ก็มีเป้าหมายในการการเมือง ซึ่งได้แก่

1.2.1 สมาคมทหารผ่านศึก (Veterans) คือ กลุ่มทหารผู้ผ่านศึกรบมาด้วยกัน ต้องการรวมกันเพื่อสร้างประโยชน์ให้แก่กลุ่ม เช่น

- The Grand Army of the Republic 1886.
- The Veterans of Foreign War (VFW) ตั้งแต่ ก.ศ. 1899.
- The American Legion ตั้งหลังสงครามโลกครั้งที่ 1
- The American Veterans Committee (AVC).
- The American Veterans of World War II (Amvets).

1.2.2 กลุ่มผ้าพันธุ์และศาสนา (Ethnic & Religious Groups) เป็นองค์กรของชนกลุ่มน้อยที่ตั้งเพื่อเรียกร้องสิทธิเท่าเทียมและโอกาสที่ดีกว่า รวมทั้งเสริมสภาพจากการถูกเลือกปฏิบัติ (discrimination) เป็นการเรียกร้องสิทธิเท่ากับสังคม เศรษฐกิจและสิทธิการเมือง เช่น

- National Association for the Advancement of Colored People (NAACP) เป็นองค์การเรียกร้องสิทธิของอเมริกันด้วย หรือ曰 ไม่ใช่อเมริกัน
- Southern Christian Leadership Conference
- People United to Save Humanity (PUSH)
- American Indians
- Spanish American
- Asian American
- National Catholic Welfare Conference
- American Jewish Committee
- National Council of Churches of Christ in the U.S.A.

1.2.3 กลุ่มผู้ชี้ให้แก่ เป็นองค์กรของประชาชนที่นำไปปฏิเสธโดยอุดมการณ์ หรือเพาพันธ์ มีจุดมุ่งหมายในการอยู่ร่วมกัน หรือการบริโภครวมกันรวมทั้งปัญหาในสังคม อเมริกัน เช่น ปัญหาสังคมเรียดนา (ไนอัลต์) ปัญหางบประมาณที่ประชานาธิบดี วิชาชีวะ นักพัฒนาในศึกษาดูแล (Watergate) ปัญหาเงินเพื่อ ปัญหามลภาวะหรือตั่งแนวตั้งเพื่อ ในน้ำ และในอากาศ การรักษาป่าไม้ ฯลฯ

3. ประเทศอังกฤษ

กลุ่มผลประโยชน์ในประเทศอังกฤษได้ก่อตัวเดือนปี ค.ศ.1939 ซึ่งในช่วงแรกของการแสดงตัวนี้ก็ปรากฏว่ามีกลุ่มผลประโยชน์ที่สำคัญและมีพลัง คือก่อนปี ค.ศ.1914 มีกลุ่มสหภาพการค้า กลุ่มสมาคมอาชีพต่าง ๆ ชุมชนการค้าซึ่งแต่เดิมอังกฤษเองก็ยังไม่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องของกลุ่มผลประโยชน์ (interest groups) เท่าใดนัก เหตุผลอาจมาจากการยังเห็นว่า กลุ่มที่เกิดขึ้นยังไม่ได้สร้างปัญหาหรือปัจจัยไม่เป็นมิ่งพอที่จะทำให้วรรุบานติดกันก็ว่าได้ในปัจจุบัน คำว่ากลุ่มผลประโยชน์ของอังกฤษจะถูกมองใน 2 ลักษณะ คือ⁴

ลักษณะที่ 1 ในลักษณะที่เป็นกลุ่มปกป้อง (protective groups) เป็นกลุ่มหรือองค์กร ที่มุ่งรักษาผลประโยชน์เฉพาะสาขาอาชีพที่มีอยู่ในสังคม เช่น สหภาพการค้าที่จะรักษาปกป้องประโยชน์เฉพาะสาขาอาชีพที่มีอยู่ในสังคม เช่น สหภาพการค้าที่จะรักษาปกป้องผลประโยชน์ของพวกพ่อค้า หหภาพแรงงานที่จะป้องกันสิทธิส่วนได้เสียของคนงาน สมาคมอาชีพแต่ละ

⁴Jean BLONDEL, *Voters, Parties and Leaders* (Penguin Book 1969) pp. 160-161.

อาชีพที่ปกป้องผลประโยชน์ของอาชีพของกลุ่ม ทั้งหมดคนี้มีปัจจัยร่วมกันคือ ผลประโยชน์ร่วมกัน จะรักษาแต่ผลประโยชน์ของกลุ่มเท่านั้น ไม่ซึ่งเกี่ยวข้องเรื่องอื่นหรือกลุ่มนี้ใน

ลักษณะที่ 2 เป็นกลุ่มส่งเสริมอุดมการณ์หรืออุดมสังเคราะห์ความคิด (promotional groups) เป้าหมายของกลุ่มนี้ไม่ได้มุ่งเฉพาะที่จะรักษาผลประโยชน์ของกลุ่มเท่านั้น แต่จะรักษาผลประโยชน์ให้แก่ทุกคน เช่น การรณรงค์ต่อต้านอาชุบประมาณ อวุธนิวเคลียร์ เพื่อให้อาชูที่ร้ายแรงนี้หมดไปจากโลก สมาคมป้องกันและคุ้มครองสัตว์ทั้งชนิดเพื่อให้สัตว์ทั้งหลายได้มีชีวิตอยู่อย่างดีน้ำดีไม่ถูกเบื้องจากมนุษย์หรือจากสัตว์ตัวอื่น ก็เป็นงานที่อยู่ของกลุ่มเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับมนุษยธรรม

ในประเทศไทย น้อมใช้คำว่ากลุ่มผู้ลัทธิน (pressure groups) มากกว่าคำว่ากลุ่มผลประโยชน์ (Interest groups) แต่นักวิชาการชาวอังกฤษ คือ S.E. FINER ให้ความเห็นว่าองค์การใด ๆ ที่ตามที่จุดประสงค์คือ การมีอิทธิพลเหนือรัฐบาลนั้น หมายถึงทั้งกลุ่มผู้ลัทธินและกลุ่มผลประโยชน์ การจำแนกกลุ่มผลประโยชน์ของอังกฤษจะทำได้ 2 ทาง คือ ทางด้านเศรษฐกิจ และทางด้านอื่น ๆ⁵

2.1 กลุ่มผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจ

2.1.1 อุตสาหกรรมและภาคค้า หมายถึงหน่วยธุรกิจการผลิตทุกรูปนิค สมาคมการพาณิชย์ทุกสมาคม สถาบันของผู้อำนวยการ (Institute of Directors) ก่อตั้งเมื่อปี ค.ศ.1903 มีบทบาทมากในปี ค.ศ.1948 โดยมีสมาชิกเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จากปี ค.ศ.1951 จำนวน 4,500 เป็น 10,000 คน ในปี ค.ศ.1954 จนถึง 30,000 คน งานหลักคือการปรับปรุงฐานะของผู้อำนวยการในทุก ๆ ด้าน

British Employers' Confederation สมาคมนายจ้างอังกฤษเป็นองค์การที่ท้าหน้าที่เป็นศูนย์กลางระหว่างสมาชิกกลุ่มกิจกรรมที่ต้องการให้ ข่าวสาร ปกป้องผลประโยชน์ให้แก่องค์การ สมาชิก

Federation of British Industries สถาบันอุตสาหกรรมอังกฤษประกอบด้วยสมาชิก 2 ประเภทคือ ประภากบุคคลและประภากลุ่มกิจกรรมที่ต้องการให้ ข่าวสาร ปกป้องผลประโยชน์ให้แก่องค์การ ลักษณะการรวมเหล็กและเหล็กกล้า ซึ่งมีอิทธิพลเหนือพารค์การเมือง โดยการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่พารค์การเมืองโดยเฉพาะในช่วงการเลือกตั้ง

⁵S.E. FINER, Interest groups and The Political Process in Great Britain in *Interest groups on Four Continents* (Pitman USA 1951) pp. 117-124.

สหภาพผู้ผลิตแห่งชาติ National Union of Manufacturers เป็นองค์การที่รวมรากฐาน
และประยุกต์ของผู้ผลิตขนาดยักษ์ และขนาดกลาง

Association of British Chambers of Commerce สมาคมหอการค้าแห่งอังกฤษเป็น
องค์กรรัฐบาลประจำประเทศอังกฤษที่ทางการค้าราย

2.1.2 ก่อตั้งมาตั้งแต่ปี 1851 จานวนผู้ใช้แรงงานในอังกฤษทั้งที่เป็นชาย
และเป็นหญิง นับมีเกินกว่า 20 ล้านคน ตั้งนี้จึงเกิดองค์การผลประโยชน์ขึ้น และองค์การ
เหล่านี้ได้รวมตัวกันเป็นหน่วยงานเดียวกัน ซึ่งมีสมาชิกที่เป็นสมาคม คือ สมาคมแรงงานและ
การขนส่ง, สมาคมแห่งชาติของคุณภาพและพนักงานเทศบาล, สมาคมกรรมการเหมืองแร่แห่ง
ชาติ, สมาคมงาน-radioไฟฟ้าแห่งชาติ เป็นต้น

2.2 ก่อตั้งมาตั้งแต่ปี 1897

2.2.1 สมาคมพิเศษ เช่น ยานยนต์สมาคม (Automobile Association) และราช-
อาณาจักรยานยนต์ (Royal Automobile Club) มีสมาชิกกว่า 20 ล้านคน หรือ 2 ใน 3 ของผู้ใช้
รถยนต์และจักรยานยนต์ เป้าหมายของสมาคมคือ รักษาผลประโยชน์ของผู้ใช้รถใช้ถนน

2.2.2 สมาคมอาชีวะ อธิพทุกอาชีวะตั้งสมาคมขึ้น เพื่อรักษาผลประโยชน์ของ
อาชีพตน ก่อตั้งที่สำคัญ คือ

(1) สมาคมข้าราชการรัฐบาลกลางและข้าราชการท้องถิ่นแห่งชาติ ประกอบด้วย
สมาชิกที่เป็นและมีข้อหาดังนี้ เจ้าหน้าที่บริหารงานระดับต่างๆ ในองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น
รวมทั้งธุรกิจอุตสาหกรรมบางแห่งที่มีคือเป็นของรัฐ

(2) แพทย์สมาคมแห่งอังกฤษ

(3) สมาคมครุภัณฑ์ชาติ

2.2.3 สมาคมการคุ้มครองราษฎร์ ก่อตั้งเพื่อช่วยเหลือสังคมส่วนรวมที่สำคัญคือ
สภาพบริการสังคมแห่งชาติ ซึ่งมีสถานะอยู่ตามเมืองต่างๆ หลากหลาย สมาคมพิทักษ์สัตว์

2.2.4 สมาคมทางศาสนา เพื่อการศาสนาโดยเฉพาะ เช่น สมาคมคริสต์ศาสนิกชน

2.2.5 สมาคมห้าฟ่อนรัตน์เดช, วัฒนธรรม และการศึกษา เช่น สถาบันกษัตริย์แห่ง
อังกฤษ

ຕາງແສດຈາກຖຸນພອບປະໄບຂໍ້ເຊັ່ນຫຍຸມ
(ຕົວເລີນສຸດໃນປີ ຄ.ສ.1969)

Table 23. Some examples of interest groups

	Number of members (approx)
Business	
Federation of British Industries	8,607 firms and 280 trade associations
National Union of Manufacturers (the above two organizations are now united in the Confederation of British Industry)	5,110 firms and 53 trade associations
Association of British Chamber of Commerce	60,000 members
National Farmers' Union	approx. 200,000 members
Labour and professions	
Trade unions affiliated to the Trades Union Congress :	
170 and 8,867,522 members (1965)	
of which the largest are :	
Transport and General Workers' Union	1,443,738
Amalgamated Engineering Union	1,443,738
National Union of General and Municipal Workers	795,767
National Union of Mineworkers	446,453
Union of Shop, Distributive and Allied Workers	349,230
National and Local Government officers Association	348,528
Electrical Trades Union	292,741
National Union of Railwaymen	254,687
Non-affiliated :	
National Union of Teachers	about 230,000
Professional associations :	
British Medical Association	about 70,000
Institute of Directors	about 40,000
Local authority associations	
Association of Municipal Corporations	County Boroughs and Boroughs
County Councils' Association	Counties (except G.L.C.)
Other	
Automobile	approx. 3,000,000 members

Promotional groups

National Federation of Old Age Pensioners	about 400,000
British Legion	about 850,000
ที่มา Jean BLONDEL, อ้างแต่, หน้า 162.	

4. ประเทศฝรั่งเศส

4.1 ความเป็นมา

การเกิดก่อตุ้มผลประโยชน์ในฝรั่งเศสก็เช่นเดียวกันกับประเทศอุดتاหกรรมที่ฯ ไป ก่อนที่อัลเบิร์ตในเรื่องของการปฏิริคิอุดتاหกรรม และได้พัฒนาการเรื่อยมาในช่วงระหว่าง ค.ศ.1871-1914 คือ 1884 จูส เฟอร์รี (Jules Ferry) ได้เสนอร่างกฎหมายและผ่าน法案มาได้ ณ วันนี้คือกฎหมายที่อนุญาตให้มีการก่อตั้งสหพันธ์ (กรรมการและนายจ้าง) และก็ ถูกจัดให้เป็นที่ต้องมีอุดປะสังค์คุตเดียว คือการจะแสวงหาวิธีการป้องกันผลประโยชน์ ทางเศรษฐกิจ อุดตาหกรรม การศึกษา และการเกษตรกรรมจะต้องกำหนดมาตรฐานหรือการ จัดองค์การที่แน่นอนรวมทั้งรายชื่อคณะกรรมการที่ถูกต้อง ผลที่ปรากฏคือมีสหภาพหลายแห่ง ไม่ยอมปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งก็ได้ถูกสั่งบุบไปหลายตัวแห่ง

ก้าวสำคัญต่อมาคือการก่อตั้งกองทุนแรงงาน (Bourse du travail) ในปี ค.ศ.1887 หมายถึงการเปิดตลาดเสรีสำหรับงานนี้ ในปี ค.ศ.1859 ได้มีการก่อตั้งสหพันธ์แรงงานทั่วไป CGT⁶ ณ เมืองลิมอช (Limoges) ซึ่งในที่นี้แรกแม้ว่าจะไม่มีอุดมการณ์รวมกันที่แน่นอน แต่ก็มี จุดมุ่งหมายในการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันให้กับสหพันธ์กรรมกร

ตามสิ่งที่ในปี ค.ศ.1914 มีคนงานที่ได้ค่าจ้างตอบแทนทั่วประเทศ 10 ล้านคน แต่มี เพียง 60,000 คนเท่านั้นที่เป็นสมาชิกในสหพันธ์กรรมกร ซึ่งมีคันกันกับในประเทศอังกฤษ เพราะในอังกฤษในระยะเวลาเดียวกันมีกรรมกรทั้งสิ้น 12 ล้านคน และมีกรรมกร 8 ล้านคนที่เข้า เป็นสมาชิกสหพันธ์กรรมกร

ในปี ค.ศ.1936 ภายใต้รัฐบาลของนายเลโอน บลูม (Leon BLUM) ได้มีการทำความ ตกลงระหว่างรัฐบาลกับองค์การผู้ใช้แรงงาน โดยได้ทำสัญญาตกลงว่าทั้งสององค์กรนายจ้างและ องค์การถูกจ้างจะต้องกำหนดความตั้งพันธ์ระหว่างกัน เพื่อเป็นหลักในการปฏิบัติในการเมือง ซึ่งตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน คือสาธารณรัฐที่ ๕ ได้รับรองพิธีของ คามากัน และข้าราชการในอันที่จะมีผลงานเพื่อสนับสนุนข้อเรียกร้องของคนได้ แต่ก่อนมีผลงาน

⁶Confédération Générale du Travail หรือ General Confederation of Labor.

จะต้องเจรจากับฝ่ายนาจังเพื่อหาทางตกลงกันเสียก่อน จะทำการผลิตงานโดยพัฒนาให้ไม่ทางปะรองคงกันไม่ได้ หันนี้เพิ่มทางฝ่ายค้านและนายจังต่างที่มีวิธีการต่อสู้ที่สามารถตกลงกันได้ แต่ในการนี้ที่ตกลงกันไม่ได้หันสองฝ่ายจะต้องทำบันทึกระบุไว้ให้แน่ชัดว่ามีเรื่องอะไรบ้างที่ตกลงกันไม่ได้ หันนี้สองฝ่ายอาจแต่งตั้งผู้ท่านหน้าที่ไกส์เกส์อนุญาติคุณการที่ได้ เมื่ออนุญาติคุณการตัดสินแล้วถือว่าเป็นข้อตกลงของฝ่ายจะต้องปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด

4.2 ลักษณะการเข้าร่วมก่อตั้งผลประโยชน์

ในปี ค.ศ.1932 ได้มีการสำรวจว่าผู้ใช้แรงงานชาวฟาร์เมอร์ทั้งหมดในประเทศฝรั่งเศส 伸びไป ๑๘๐๐๐๐๐ คน ของผู้ที่ตอบคำถามได้เข้าเป็นสมาชิกของสหพันธ์ (Syndicat) ที่ภูมิภาคฟาร์เมอร์ทั้งหมดจะเป็นสมาชิกในก่อตั้งผลประโยชน์ ๑ คน ถ้าแยกเป็นเชิงการเข้าร่วมก็จะพบว่าการเข้าร่วมในองค์การกรรมการ และองค์การอุตสาหกรรมมีเปอร์เซ็นต์สูงมาก ที่สุด น้อยที่สุดก็คือองค์การทางการเกษตร คือชาวนา และนักธุรกิจรายย่อย สำหรับนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยนั้น เข้าเป็นสมาชิกในก่อตั้งผลประโยชน์จำนวนสูงกว่านักเรียนมัธยม คิดเป็นร้อยละ ๙๕ ความเชื่อมั่นในก่อตั้งผลประโยชน์ว่าจะรักษาผลประโยชน์ให้แก่คนมากกว่าพาร์คการเมือง

4.3 ประเภทของก่อตั้งผลประโยชน์

การแบ่งประเภทของก่อตั้งผลประโยชน์นี้ของฝรั่งเศสนั้น ได้ถือหลักอาชีพในการแบ่งคือแบ่งออกเป็นก่อตั้งผลประโยชน์ด้านเกษตรกรรม ก่อตั้งผลประโยชน์ฝ่ายกรรมการ และก่อตั้งผลประโยชน์ธุรกิจ⁷

4.3.1 ก่อตั้งผลประโยชน์นี้ทางด้านเกษตรกรรม ก่อนทรงครั้งที่ ๒ ฝรั่งเศส มีองค์การทางเกษตรกรรมอยู่แล้ว องค์การชาวนาชาวไร่ซึ่งตั้งขึ้นมาในสมัยเดียวกันกับองค์กรทางอุตสาหกรรมคือในสมัยวิชชูราษฎร์ (Vichy Government) โดยรัฐบาลได้ตั้งก่อตั้งชาวนา (Farmers' Corporation หรือ Peasant Corporation ทำให้ผู้มีอาชีพด้านเกษตรกรรมเกิดความเชื่อมั่นในการร่วมมือกัน ในปี ค.ศ.1944 ได้มีการก่อตั้งสหพันธ์ใหญ่ทางการเกษตร (General Confederation of Agriculture-CGA หรือ Confédération générale de l'Agriculture) เป็นก่อตั้งมาภายหลัง ที่มีบทบาทมากในระบบเศรษฐกิจทั่วๆ ไป แม้จะเกิดการแตกแยกภายในก่อตั้งระหว่างฝ่ายสังคมนิยม กับฝ่ายอนุรักษ์นิยม

⁷Roy PIERCE, *French Politics and Political Institutions* (Harper & Row N.Y. 1973) pp. 246-277.

ก) FNSEA (The National Federation of the Union of Farm Operators/Federation Nationale des Syndicats d' Exploitants agricoles) สถาบันธ์สหนาสัญมิตรทางการเกษตรแห่งชาติ หลังปี ค.ศ.1954 FNSEA เป็นกลุ่มผลประโยชน์ทางการเกษตรที่สำคัญที่สุดในฝรั่งเศส FNSEA เป็นสถาบันซึ่งประกอบข้อตกลงขององค์กรทางการเกษตร 30 องค์กร เช่น องค์กรผลิตข้าวสาลี องค์กรผลิตน้ำ องค์กรผลิตผักหวาน เป็นองค์กรที่มีความเข้มแข็งในการป้องกันผลประโยชน์ให้แก่สมาชิกของตน เช่น การตลาด ราคา องค์กรสำคัญที่รวมอยู่ในสถาบันนี้คือ องค์กรอุ่นเกษตรแห่งชาติ (The National Center of Young Farmers/CNJA = Centre National des Jeunes Agriculteurs)

ข) MODEF (The Movement for the Defense of Family Farmers = Mouvement de Défense des Exploitants Familiaux) ได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1959 โดยมีพรรคอนุรักษ์ฝรั่งเศสอยู่เบื้องหลัง เนื่องจากพรรคนี้ว่าควรจะมีอิทธิพลอยู่เบื้องหลังองค์กรมากกว่าที่จะเป็นผู้ก่อตั้งองค์กรเดียว MODEF มีอิทธิพลในเขตภาคกลาง ภาคตะวันตกเฉียงใต้ ภาคตะวันออกของฝรั่งเศส อิทธิพลดังกล่าวมีอยู่ในสภาการเกษตร (Chambers of Agriculture)

4.3.2 กลุ่มผลประโยชน์ที่ข้าราชการ องค์กรที่เชื่อว่าเป็นตัวแทนคุณงานและกรรมการที่สำคัญได้แก่

ก) CGT. (General Confederation of Labor หรือ Confédération générale du Travail) ก่อตั้งเมื่อปี ค.ศ.1895 มีอิทธิพลมากที่สุดในบรรดาสหพันธ์แรงงานประกอบตัวขององค์กรแรงงาน องค์กรกรรมการในทุกสาขา และในทุก ๆ ห้องเดิน CGT เป็นองค์กรแรงงานที่มีความสัมพันธ์เป็นพิเศษกับพรรคอนุรักษ์ฝรั่งเศส ในช่วงปี ค.ศ.1948-1967 มากกว่าครึ่งหนึ่ง ของสมาชิกในคณะกรรมการบริหาร CGT เป็นสมาชิกของพรรคอนุรักษ์ตัวยง เป็นสมาชิกในระดับสูงของพรรคตัวยง เช่น คณะกรรมการกติกาพรรคอนุรักษ์ระหว่างปี ค.ศ.1964-1967 ประมาณ 2 ใน 3 ของสมาชิกคณะกรรมการบริหาร CGT (ซึ่งมีจำนวน 35 คน) นั้น เป็นสมาชิกพรรคอนุรักษ์ตัวยง ปัจจุบัน CGT มีสมาชิกประมาณ 2-5 ล้านคน แนวโน้มโดย CGT คือการให้สิทธิ์ในการชูริบเข้าเป็นของรัฐ เช่น ข้อเสนอเมื่อปี ค.ศ.1936 รวมทั้งข้อเสนอในเรื่องการประกันสังคม โดยที่รัฐได้ตั้งองค์กรรับผิดชอบด้านการเงินของผู้ใช้แรงงานเข้าบริหารหน่วยงานนี้

ข) CFDT (French Democratic Confederation of Labor = Confédération Française Démocratique du Travail) ก่อตั้งเมื่อปี ค.ศ. 1919 มีฐานะเป็นสถาบันลูกข้างที่ค่อนข้างนิยมฝ่ายซ้าย โดยมีกลุ่มคริสตเดียนอยู่ท้าย ได้หันมาช่วงนี้กับ CGT ในปี ค.ศ.1966

ก. FO. (Force Labour-Force Ouvrière) เป็นกลุ่มผลประโยชน์ฝ่ายผู้ใช้แรงงานอีกกลุ่มหนึ่ง ได้แยกตัวจาก CGT เมื่อปี ก.ศ. 1947 เป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลในหมู่หัวรัฐการเป็นองค์การที่อาจจะสร้างพลังในการต่อรองให้แก่ CGT และ CFDT ตัวหาก FO เข้าร่วมกับองค์การใดองค์การหนึ่ง

ข้อสังเกต เมื่อเกิดองค์การตัวแทนฝ่ายแรงงานขึ้นมากมาอีก จึงเกิดผลตามมาคือมีการแยกย้ายของ CGT ที่ออกไปเป็น FO เท่ากันเป็นการปฏิเสธอิทธิพลของพรรครคอมมูนิสต์ ประการที่สองคือ เกิดการเข้าไปมีอิทธิพลเหนือการบริหารงาน CGT โดยพรรครคอมมูนิสต์ และไม่เฉพาะแต่ CGT เท่านั้น สมพันธ์แรงงานอื่น ๆ ที่ถูกอิทธิพลของพรรครคอมมูนิสต์ครอบคลุมไม่มากก็น้อย เช่น องค์การแรงงานฝ่ายขวา ฝ่ายซ้าย ฝ่ายเป็นกลาง และฝ่ายกลางนา

การต่อสู้เพื่อผลประโยชน์ของกลุ่มแรงงานนี้ เป็นการต่อรองกับฝ่ายรัฐบาลไม่เฉพาะในเรื่องของเงินเดือน เวลา ค่าจ้างแรงงานเท่านั้น แต่ยังต่อสู้เพื่อที่จะได้รับการประทับตราสัมภាន ที่ดีกว่า การต่อรองกระทำกับฝ่ายเอกชนด้วย เช่น กับองค์กรนายจ้าง สมาคมผู้ประกอบการ และกับองค์กรวิสาหกิจชั้นนำ เช่น องค์กรรายไฟ องค์กรถ่านหิน องค์กรไฟฟ้า องค์กรประกอบรถยนต์ของรัฐบาล (รถเรอโนล็อก)⁸

4.3.3 กลุ่มผลประโยชน์ด้านธุรกิจ (Business) องค์การที่เป็นตัวแทนฝ่ายธุรกิจ และฝ่ายนายจ้างของธุรกิจมีมากมาอีก องค์การผลประโยชน์ด้านธุรกิจที่สำคัญ 2 องค์การ คือ สถาบันนายจ้างแห่งชาติฝรั่งเศส และสมาคมพันธ์ทั่วไปของธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก

ก. CNPF (The National Council of French Employers หรือ Conseil National du Patronat Français) เป็นองค์การที่รวบรวมเอาฝ่ายนายจ้างทุกประเภทคือ ได้รวมเอาสมาคมการค้าไว้ 400 สมาคม และเกี่ยวข้องกับธุรกิจการค้าและอุตสาหกรรม 5,000 แห่ง以上 มีอิทธิพลในการเศรษฐกิจอย่างมาก มีความสามารถในการบังคับหรือร่วมในการกำหนดนโยบายสาธารณะ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของชาติ เช่น บทบาทในคณะกรรมการร่วมยุโรปหรือ ประชาคมเศรษฐกิจแห่งยุโรป

ก. CGPME (Confédération Générale des Petites et Moyennes Entreprises หรือนิยมเรียกว่า PME) โดยทางการแล้ว PME เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับ CNPE แต่ต้องมีใบอนุญาติประกอบธุรกิจที่ต้องนักสูนที่ต่างกันออกไป รวมทั้งผลประโยชน์ที่สามารถแยกได้

*ในปี ก.ศ. 1984 ฝรั่งเศสประกาศให้รัฐบาลออกกฎหมาย-กฎหมาย (Nationalisation) เช่น ธนาคาร บริษัทพลังงานทั้งหมด ฯลฯ ท่องมาในปี ก.ศ. 1986 ห้ารัฐอุตสาหกรรมและเครื่องจักรได้ถูกนำ รัฐบาล จัดตั้งกองทุนของรัฐให้ก่อตัวให้แยกตนไปเป็นแบบทั่วไป

สรุป องค์การที่เป็นศักดิ์แทนก่อตุ่นผลประโยชน์ในฝรั่งเศสนั้น มีความสำคัญมากขึ้นในฐานะของการเป็นศักดิ์ทางระหว่างรัฐบาลกับประชาชน ในด้านเศรษฐกิจเป็นก่อตุ่นของสังคม ที่ภาคไม่ได้ และมีความจำเป็นมากอีกว่าพรรคราษฎร์เมือง ปารีสบัน นับว่าเป็นการยกยิ่งขึ้นที่จะแยกสมาชิกของก่อตุ่นผลประโยชน์กับสมาชิกหรือผู้ปฏิบัติการ (militant) ของพรรคราษฎร์เมือง ออกจากกันไม่ได้ ไม่สามารถที่จะแยกว่าบุคคลนี้ปฏิบัติงานเพื่อพรรคราษฎร์หรือสหภาพและแม้แต่ บรรดาผู้นำสหพันธ์ต่างก็มีบทบาทรับผิดชอบต่อสังคมเท่ากับต้องรับผิดชอบทางการเมือง เป็นอย่างจากหน้าที่ของสหพันธ์มิใช่จะมีแต่เพียงเฉพาะการต่อสู้เรียกร้องสิทธิให้แก่สมาชิกของ ก่อตุ่นโดยการเปิดการเจรจาเท่านั้น แต่จะต้องคุ้มครองความต่อเนื่องงานที่มีลักษณะเป็นช่วงบวน การ (movement) ของการเรียกร้องด้วย โดยเฉพาะกรณีการเดินขบวนของก่อตุ่นผลประโยชน์ ด้านแรงงานซึ่งเกิดขึ้นเป็นประจำ

5. ประเทศสวีเดน

ในประเทศสวีเดน (Sweden) ซึ่งเป็นประเทศที่มีระบบการปกครองแบบสังคมนิยม โดยมีพระมหากษัตริย์ภายใต้รัฐธรรมนูญนี้ มีประวัติที่น่าสนใจเกี่ยวกับการก่อตุ่นผลประโยชน์ ซึ่งเป็นแบบอย่างที่ประเทศตะวันตกหลายประเทศได้นำริชีการหรือแบบอย่างสวีเดน ไปศึกษา โดยเฉพาะในเรื่องของพัฒนาการก่อตุ่นผลประโยชน์ ซึ่งมีลักษณะที่ก่อตุ่นผลประโยชน์ มีบทบาทอยู่ในรัฐที่มีระบบพรรคราษฎร์เมืองแบบหลายพรรครัฐ (Multi Party System)

ริชานาการของก่อตุ่นผลประโยชน์ในสวีเดนเริ่มในปลายคริสต์วรรษที่ 19 ซึ่งเป็นช่วงแห่ง การพัฒนาทางอุดมสាលารัฐของสวีเดน คือ ปี ค.ศ.1880 บทบาทกรรมการหลายแห่งได้ก่อตั้งขึ้นโดยมีรัฐอุดมสាលารัฐที่จะให้การเกิดความเสมอภาคในเรื่องอำนาจต่อรองแก่ผู้ใช้แรงงานในระบบก่อตุ่นผลประโยชน์ ขณะนี้จังมีอำนาจเด็ดขาดแต่ฝ่ายเดียว ซึ่งการป้องกันผลประโยชน์ ให้แก่ฝ่ายอุดมสាលารัฐได้ผลดีเป็นที่น่าพอใจ⁹

รัฐสวีเดนไม่ได้ก่อตุ่นอยู่กับฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่าย (นายจ้างและฝ่ายอุดมสាលารัฐ) ประโยชน์จากการที่ฝ่ายอุดมสាលารัฐได้รับจากการก่อตั้งสหภาพ เป็นผลให้ฝ่ายนายจ้างท่ากล่าวก่อตั้งองค์กร ศึกษาและประโยชน์ของตนบ้าง ในรูปของสมาคมนายจ้างตามสาขาต่าง ๆ ในทางอุดมสាលารัฐ เพื่อที่จะแข่งขันกับสหพันธ์แรงงานต่าง ๆ แต่นอกเรื่มนั้นการดำเนินการด้านนี้ก็ไม่ยอม

⁹GUNNAR HECKSCHER, *Interest groups in Sweden : Their Political Role*, in *Interest groups on Four Continents*, ed. Henry W. EHRMANN (Pittsburgh USA 1953), p. 154.

รูปแบบสังคีตที่จะพึงเป็นองค์การขึ้น หรือว่ามีอันกับกลุ่มอาชีพแนวเดียวกันในการต่อรองกับฝ่ายอุตสาหกรรมที่รวมกัน ซึ่งมีในปี ก.ศ.1935 พหาราชบัญญัติธรรมงานสัมพันธ์ คือเกี่ยวกับหุ้นของบริษัทของประเทศโดยรวม ทางด้านของสมาคมและประโภชน์ การต่อรองกับฝ่ายอุตสาหกรรม

5.1 กลุ่มผลประโยชน์

ในปัจจุบันนี้มีกลุ่มผลประโยชน์ที่สำคัญของสวีเดนอยู่ 8 องค์กร คือกลุ่มผลประโยชน์ที่ฝ่ายนายจ้างและอุตสาหกรรม ซึ่งนี้

L.O. = The Federation of Labour/Landsorganisationen สมาคมแรงงาน

S.A.C.D. = The Federation of University graduates /
Sveriges Akademikers Centralorganisation

สถาบันบัณฑิตมหาวิทยาลัย

S.A.F. = Swedish Employers' confederation /
Swenska Arbetsgivareforeningen
สมาคมนายจ้างสวีเดน

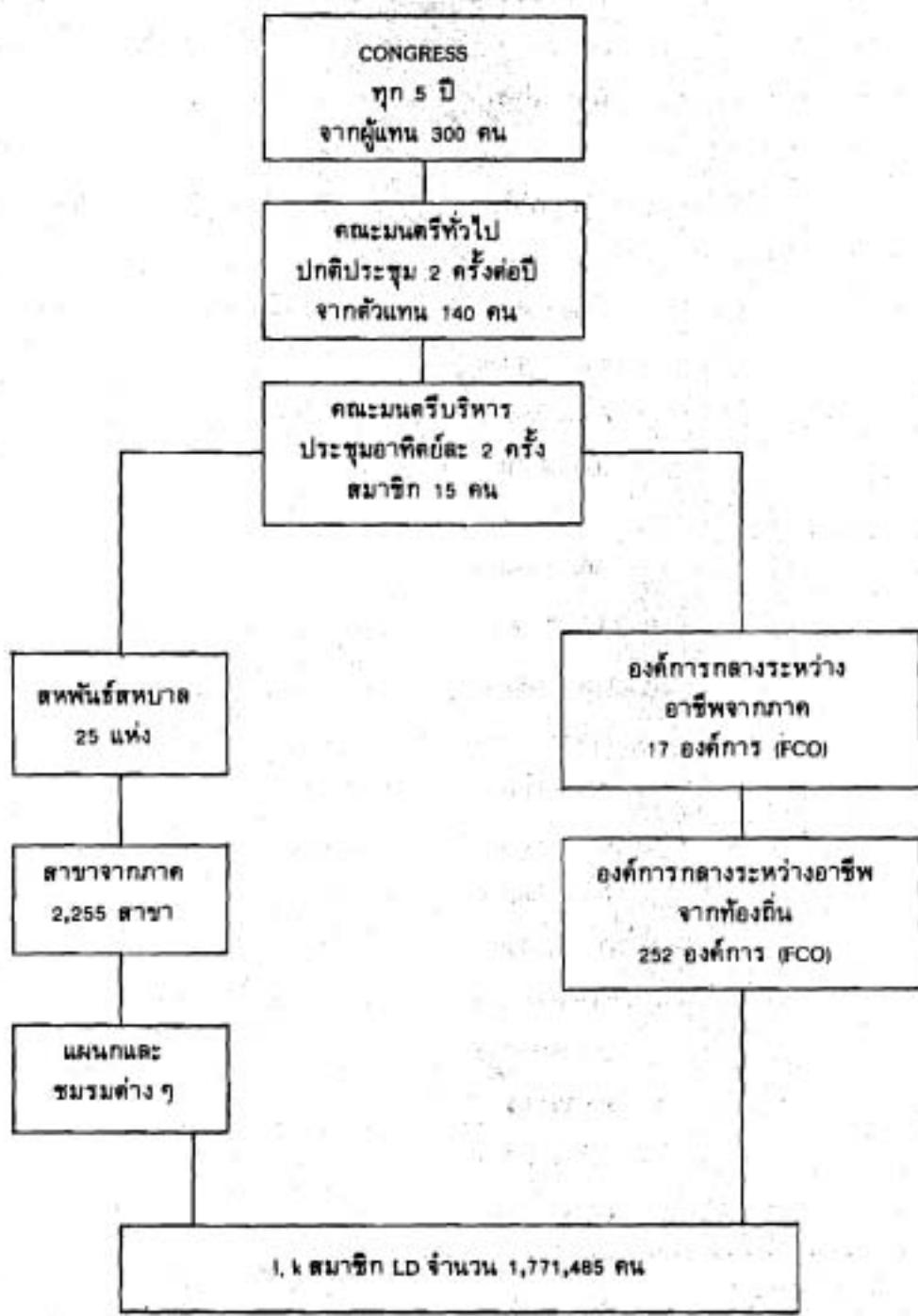
T.C.O. = Central Organization of Salaried Employees /
Tjanstemaunens Centralorganisation
องค์การกลางอุตสาหกรรมและข้าราชการ

R.L.F. = The National Association of Swedish /
Farmers Rikoforbundet Landobygdens Folk
องค์กรชาวนาแห่งชาติสวีเดน

S.I. = The Federation of Swedish Industries/ Sveriges Industriforbund
สมาคมอุตสาหกรรมสวีเดน

5.2 กลุ่มผลประโยชน์ฝ่ายแรงงาน

กลุ่มผลประโยชน์ที่นับว่ามีความสำคัญที่สุดของสวีเดน คือ สมาคมแรงงาน เป็นองค์กรผลประโยชน์ที่เก่าแก่ที่สุดและใหญ่ที่สุด ก่อตั้งเมื่อ ก.ศ.1898 ในปี ก.ศ.1973 มีสถาบันที่ต่าง ๆ ที่รวมอยู่ สมาคมแรงงาน 25 สถาบัน มีสมาชิก 1,771,485 คน องค์การสูงสุดของสมาคมแรงงานคือ ที่ประชุมใหญ่ (Congress) ประชุมทุก 5 ปี โดยมีตัวแทนจากสมาชิก 300 คน องค์กรที่สองคือ องค์กรอำนวยการ ประจำตนด้วย สำนักงานบริการ คณะกรรมการบริหาร อารยธรรมที่ใช้ได้ผลคือ การนัดหยุดงาน

การซื้อต้องการของ L.O.

นอกจาก L.O. แล้วยังมีองค์การก่อตั้งถูกจ้างและบริษัทฯ T.C.O. มีสมาชิก 8 แสนคน และ S.A.C.O. หรือสมาคมผู้ผลิตและน้ำยาซึ่ง มีสมาชิกกว่า 1 ล้าน 2 แสนคน¹⁰

6.3 กตุ่นผลประโยชน์ฝ่ายนาทุน

สำหรับองค์การผลประโยชน์ฝ่ายเจ้าของทุนหรือฝ่ายนายจ้างนั้นที่สำคัญคือ สมาคมผู้ผลิตและน้ำยา S.A.F. ซึ่งเป็นกลุ่มหัวแทนของฝ่ายธุรกิจเอกชนทางด้านอุตสาหกรรมและกิจการที่เชื่อมโยง ประกอบด้วยสหพันธ์ 41 แห่ง เป็นสหพันธ์ทางอุตสาหกรรมการค้า การงานส่งและภาระขยายบริการสามารถนับจำนวนหน่วยธุรกิจในสมาคมได้ 25,000 แห่งฯลฯ มีสมาชิกทั้งสิ้น 1,255,000 แห่งฯลฯ ตามธรรมบัญญัติของสมาคมนายจ้างได้กำหนดว่า สมาคมนี้มีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมผลประโยชน์ร่วมกันของเจ้าของทุนเจ้าของกิจการ ซึ่งผลประโยชน์จะเกิดขึ้นได้ก็โดยการรวมกันระหว่างนายจ้างและองค์กรนายจ้างต่างๆ เพื่อเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน สร้างความเข้าใจอันดีระหว่างสมาคมนายจ้างทั้งหมดฯลฯ ร่วมกันเข้าร่วมกับองค์กรผู้ผลิตและน้ำยา นับเป็นนโยบายที่จริงจังในการแก้ไขปัญหาทางงาน

การบริหารงานนอกจากผู้อำนวยการซึ่งตั้งโดยคณะกรรมการบริหาร จะมีหน้าที่รับผิดชอบในกิจกรรมของสมาคมให้ดำเนินไปด้วยดี คณะกรรมการที่เป็นฝ่ายบริการแก่สมาคมนี้ได้แก่นักกฎหมาย นักเศรษฐศาสตร์ วิศวกร นักสถิติ สมาคมนายจ้างนี้แบ่งส่วนงานออกเป็น 7 แผนกใหญ่ๆ คือ แผนกเชื้อชาติ แผนกศึกษาและสอนด้านในทางเศรษฐกิจและสังคม แผนกช่างสารสนเทศต่างๆ แผนกวิชาการ แผนกอบรม แผนกประชาสัมพันธ์และข่าวสาร แผนกการเงินและบริการ

6.4 กตุ่นผลประโยชน์อื่นๆ

ได้แก่ กตุ่นผลประโยชน์ของผู้บริโภค คือ มีการจัดตั้งสหกรณ์ เช่น สหกรณ์ผู้บริโภค The Consumer's cooperatives (KF : Kooperativa Förbundet) สหกรณ์การเกษตร เพื่อผลประโยชน์ในการต่อรองการบริโภค ส่วนกตุ่นผลประโยชน์ของผู้ผลิตทางด้านเกษตรกรรมมีการตั้งสหพันธ์ เก็บบทุกกลุ่มของการเกษตรกรรมคือ FEF (The National Association of Swedish Farmer) องค์กรชาวนาแห่งชาติสวีเดน

6. บทบาทโซเวียต

บทบาทโซเวียตมีรูปการปกครอง การเมือง และเศรษฐกิจ ที่แยกต่างไปจากสหราชอาณาจักร

¹⁰Notes et Etudes Documentaires, Les Syndicats en Suède (La Documentation française No = 4011-4012-4013, 30 Juillet 1973 Paris 1973) p. 31.

อเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศสและสวีเดน ตั้งนี้ จึงเกิดปัญหาว่าในสหภาพโซเวียต ซึ่งระบบเศรษฐกิจไม่เปิดให้มีการแข่งขันอย่างเสรี เพราะรู้เป็นผู้รับคิดชอบแต่ผู้เดียวที่นั้น จะมีกลุ่มผลประโยชน์อกรากลื้นมาได้อย่างไร การซึ่งมีผลกระทบทางกลุ่มในระบบการเมืองคอมมูนิสต์และคุณค่าของ “กลุ่มผลประโยชน์” นั้นมีหรือไม่เป็นเรื่องที่น่าศึกษาอย่างอิ่ง ทั้งนี้ เพราะเหตุที่รัสเซียหรือสหภาพโซเวียตมีระบบรวมอำนาจเข้าเบ็ดเสร็จ (Totalitarianism) ซึ่งระบบนี้นักรัฐศาสตร์ชาวตะวันตกเชื่อว่า โอกาสที่กลุ่มผลประโยชน์จะมีบทบาทในสังคมจะต้องหายไป อำนาจรัสเซียเหมือนในตะวันตกนี้จะไม่มี เนื่องจากในรัสเซียนั้นปัจจุบันของระบบพรรครัฐ (The single ruling party) ซึ่งถือว่าเป็นที่มาแห่งอำนาจทุกอำนาจ และภายใต้ระบบการบริหาร กลุ่ม เกิดฝ่ายต่อต้านผู้นำพรรคนั้น ไม่เป็นที่ยอมรับทั้งในทางทฤษฎีและไม่อนุญาตในการปฏิบัติ¹¹

แต่ถ้าตั้งไว้ด้าน ในการต่อสู้เพื่ออำนาจภายใต้พรรครัฐก็เกิดขึ้น โดยการอาศัยกลุ่มต่างๆ ที่มีอยู่ในสังคมของรัสเซีย รวมทั้งการแสวงหาอิทธิพลของบุคคลต่างๆ ภายในและภายนอก คณะกรรมการของพรรครัฐ (Presidium) และคณะกรรมการกลางพรรครัฐ (Central Committee) ซึ่ง เป็นองค์การพรรครัฐที่มีอำนาจในการกำหนดนโยบายของรัสเซีย

นอกจากความมั่นคงจะเกิดจากภายในพรรครัฐคอมมูนิสต์ (CPSU) แล้ว ยังมีแรงผลักดัน ทางกลุ่มต่างๆ คือ เจ้าหน้าที่ของรัสเซีย องค์การเศรษฐกิจระดับกองกลางและระดับท้องถิ่น กลุ่มแนวความคิดเดิม แนวคิดเป็นกลางและแนวคิดเสรี กลุ่มปัญญาชน หน่วยอุดหนุนการ หน่วยงาน ผู้เชื่อฟ้า กลุ่มเชื้อชาติ หรือชนกลุ่มน้อย

6.1 กลุ่มผู้บริหารพรรครัฐ ซึ่งหมายถึงคณะกรรมการกลางพรรครัฐคอมมูนิสต์ ซึ่งการเป็นกลุ่มผลประโยชน์ก็อยู่ที่อำนาจอำนวยการต่างๆ ที่จะก่อประโยชน์

6.2 ตำรวจ (Security Police) เป็นหน่วยรักษาความมั่นคงแห่งชาติในสหราชอาณาจักร ระบุว่า F.B.I. และ C.I.A. ส่วนของสหภาพโซเวียตมี Committee of State Security (K.G.B.) และ Ministry of Internal Affairs (M.V.D.) เป็นหน่วยรักษาความมั่นคงให้แก่ประเทศและรัฐบาล

เป็นหน่วยงานที่มีอิทธิพล มีอำนาจและเป็นหน่วยงานที่จะรักษาผลประโยชน์ให้ผู้มีอำนาจได้ หน้าที่หลักคือ สำนักงานลับ ต่อต้านการจารกรรม ควบคุม สอบสวน และลงโทษ โดยแต่ละงานก็มีหน่วยหรือองค์การเฉพาะบุคคลการในหน่วยงานนี้คือเลือกโดยผู้นำพรรครัฐ

¹¹ H.G. Skilling, Interest Groups and Communist Politics in H.G. Skilling & F. Griffiths, Interest Groups in Soviet Politics, (Princeton University Press, Princeton New Jersey), 1971, p. 3.

8.3 กองทัพ (military) กองทัพรัสเซียมีฐานะเป็นก่อตุ้นอิทธิพล และก่อตุ้นผลประโยชน์ เกี่ยวข้องกับการเมืองในฐานะเครื่องมือ และองค์กรสำคัญของพระรัตน์ แต่บางครั้งก็มีอำนาจ ที่รองกับพระรัตน์ มีลักษณะของก่อตุ้นผลประโยชน์คือ สร้างหาอิทธิพลในการกำหนดนโยบาย ผลประโยชน์ของกองทัพเกี่ยวข้องกับอุดมการณ์และหน้าที่

8.4 ก่อตุ้นผู้รักการศึกษา กลุ่มการอุดมศึกษาภาระของรัสเซียมีมากน้อยกว่า 100,000 คน而已 เนื่องจากอยู่ในระยะของการพัฒนาอุดมศึกษาภาระของชั้นงานกัวงขวัง และเป็นอิทธิรา มากขึ้นซึ่งเป็นก่อตุ้นอาชีพเช่นเดียวกับทหาร

8.5 ก่อตุ้นนักเศรษฐศาสตร์ ได้แก่ กลุ่มนักวิชาการที่เป็นก่อตุ้นอยู่ใต้การควบคุมของรัฐ อย่างเข้มงวดในยุคเศรษฐกิจ แต่ภายหลังมีผลกระทบมากขึ้น เป็นก่อตุ้นที่มีความสำคัญในการพัฒนา แนวคิดเศรษฐศาสตร์สังคมนิยมให้บรรลุผล

8.6 ก่อตุ้นนักประพันธ์ ซึ่งเป็นก่อตุ้นผลประโยชน์ในด้านที่ต้องมีความคิดเป็นอิสระ แต่ ถูกควบคุมโดยรัฐ การควบคุมเริ่มจากข้อเรียนและความประพฤติของนักเรียน นักประพันธ์

8.7 ก่อตุ้นนักกฎหมาย เป็นก่อตุ้นปัญญาชนที่มองได้ในแง่ของก่อตุ้นผลประโยชน์และแง่ ของก่อตุ้นอาชีพ แต่บทบาทในการบีบบังคับก็มีไม่นานนัก

ในปี ค.ศ. 1989 เป็นด้านมา การประกาศนโยบาย GLASNOST และ PERESTROIKA ของประธานาธิบดี มีกาอีต 戈尔巴乔夫 เป็นผลให้บรรยายกาศทางการเมืองและเศรษฐกิจ ในสหภาพโซเวียตเปลี่ยนไปในทางที่มีเสรีภาพมากขึ้น รวมถึงการยกเลิกมาตรา 6 ของ รัฐธรรมนูญสหภาพ ที่กำหนดการผูกขาดอ่าน้ำแร่เพียงพระองค์เดียวของพระองค์คือมูนิสต์ (CPSU) เท่านั้นเป็นการเปิดระบบหลายพระองค์ ฉะนั้น โอกาสที่ก่อตุ้นผลประโยชน์ต่างๆ จะมี บทบาทอิสระมากขึ้นย่อมมีใช้เป็นเพียงความผันอิสระต่อไป

ตัวอ่านคำถานที่ ๑๘ กดุ่นผลประโภชน์บางประเทศ

ข้อนัย

ข้อ ๑ กดุ่นผลประโภชน์ในสหภาพโซเวียตมีหรือไม่ ด้วยลักษณะของกดุ่นผลประโภชน์
แยกต่างกับกดุ่นผลประโภชน์ในประเทศไทยหรือไม่และวันใดอย่างไร?

ข้อ ๒ กดุ่นผลประโภชน์ที่ห้ามเมืองไทยได้รับการเมืองหรือไม่ อ่อนไหว
และแยกต่างกับกดุ่นผลประโภชน์อเมริกันในปัจจุบันอย่างไร?

ปัจจัย เสือค่าตอบแทนที่ถูกทิ้งค่าตอบแทนจากเดือนที่แล้ว ๕ ตัว

ข้อ ๑ ค่าใช้จ่ายของกดุ่นผลประโภชน์ที่ให้อัญญานั้นเป็นลักษณะเป็นกดุ่น

1) ผู้ตัดต่อ	2) บริษัท	
3) ปากป้อง	4) ลูกค้าราย	5) ชุมชน

ข้อ ๒ กดุ่นผลประโภชน์ที่ก้านแรงงานที่มีอิทธิพลมากก่อนหน้านี้ในสหราชอาณาจักรในปัจจุบัน คือ

1) AFL - CBS	2) AFL - CIA	
3) AFP - CIO	4) AFL - CIO	5) ABC - CIA

ค่าเฉลี่ยปัจจัย

ข้อ ๑ (๓)

ข้อ ๒ (๔)